

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 602 בס"ד ערש"ק פר' כי תשא ט"ז אדר א' תשע"ט

פנינים יקרים

כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם וגו' (ל, יב) בוא וראה הרי אמרו שאיך הברכה שלמעלה שורה על דבר הנמנה. ואם תשאל ישראל איך נמנו. אלא כופר לקח מהם. וזה נתבאר המספר לא היה עד שנאסף כל הכופר ועלה בחשבון. ובתחילה היו מברכים לישראל ואח"כ היו מחשבים את הכופר ואח"כ חוזרים ומברכים לישראל נמצא שישראל מתברכים בתחילה וסוף ולא עלה בהם נגף וכו'.

כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו (ל, יב) כי תבוא למנות ראש ומנהיג לבני ישראל תמנה רק את זה שמוכן לתת את עצמו ככופר נפש ולמסור את נפשו בעד כלל ישראל. (אלשיך הקדוש)

זה יתנו וכו' (ל, יג) רש"י: הראה לו כמין מטבע של אש. כשם שהאש עולה למעלה תמיד כך נותן המטבע מרגיש בנפשו שאיפה להתעלות בכל עת.

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט (ל, טו) יש לפרש בדרך רמז אם האדם עשיר בתורה ובמצוות לא ירבה בדעתו, כלומר שלא יתגאה במעשיו ובתורתו כי על ידי הגאווה יאבד את כל עושרו הרוחני. לעומת זאת הדל לא ימעט אדם שהוא דל בתורה ובמצוות לא ימעט בעיניו את כוחו ויכולתו כיון שזה מתחבולות היצו"ר כדי לייאשו לגמרי אלא צריך להאמין שבעזרתו יתברך יהיה שוה בעבודתו יתברך. (בן איש חי)

לעשות בזהב (לא, ד) עליך לחשוב כיצד גם מעשיך בזהב ובכסף יהיה לשם שמים. וזהו מחשבת לעשות בזהב וד"ל. (אור לשמים מאפמא)

ואמלא אותו רוח אלקים - לחשוב מחשבות לעשות בזהב בכסף ובנחשת (לא, ד) גדלות בצלאל היה בלדעת מחשבת התורם. כאשר התרומה ניתנה לשם שמים נעשו בהם כלי הקודש וכאשר התרומה מעורב באינטרסים, השתמשו בתרומה לכל מיני הוצאות צדדיות. רחמנא ליבא בעי.

אך את שבתותי תשמרו - כי אני ה' מקדשכם (לג, יג) כלומר אין מטרת השבת מנוחה כדי לאגור כוחות לימות השבוע אלא מטרתה התעלות והתקדשות מאת ה'. וכן מוסבר באוה"ק על הפסוק ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וז"ל לשלול הכוונה בחפץ מצות השבת למרגוע הגוף ולעונג אשר יתענג אלא לצד עשות מצוות השבת.

אך את שבתותי תשמרו (לא, יג) שבתותי לשון רבים, מכאן היה הבעש"ט אומר אדם מישראל בשעה שעושה הבדלה במוצ"ש צריך כבר להרגיש את ההארה של השבת הבעל"ט כדי שיהיה בידו תמיד שתי שבתות השבת היוצאת והנכנסת.

אך את שבתותי תשמרו (לא, יג) קדושת השבת ניתנת להשגה רק על ידי הכנעה, אך הוא לשון מעוט שעל ידה זוכים לשמירת השבת.

לדעת כי אני ה' מקדשכם (לא, יג) אמר לו הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיעם. השבת היא המתנה הנכבדה ביותר שניתנה לעם ישראל וכשחודלת לשמור את השבת ח"ו הרי הוא כאלו הכלה שהחזירה את המתנות שקבלה מהחתן ואז ברור לכל שנתפרדה החבילה ונפרדו וד"ל.

ויצר אותו בחרט (לז, ד) חרט מלשון חרטה. בחטא העגל נוצרה החרטה לדורות שהרי כל אותו החטא לא היה אלא כדי להורות תשובה ברבים וחלק התשובה היא החרטה.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת הרא"ש ז"ע"א פרשת וישב תשל"ב - נכתב ע"י א"א

מזה אנו יכולים ללמוד כאשר אנו עוברים יסורים ונסיונות. נסיונות מוכרחים לעבור, ואי אפשר באופן אחר, רק צריך ללמוד איך לעבור את הנסיון. כאשר הוא נמצא בצרה, שלא יפחד מהרע שעומד (כביכול) להתרגש עליו, רק יפחד שלא יתנתק מבחינת האמא שלו כגמול עלי אמו, שלא יתנתק מהרבש"ע, ולא יאבד את הבחינה של - בהמות הייתי עמך. ואז יגיע כל אחד לבחינת תפארת, ולא יהיה כל כך שנאת אחים. אמנם צריך לבקש ואל תביאני לידי נסיון, אך בשעה שהקב"ה מביאו לידי נסיון צריך להתלבש בלבוש של פחד. ואיזה פחד, לא פחד שיקרה לו משהו, רק פחד שבשעת נסיון לא יסיח דעתו מן הסכנה האמיתית, שלא יתנתק מהאמא. ואחד שעובד על עצמו הוא חי עם הסיבה, ויודע שהנסיון הזה והצרה הזו שלוחה אליו מאת הקב"ה, ולכן הוא לא מפחד ממה שיקרה לו, הוא יודע שאין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו, ונותן לו נסיון רק לפי כוחו, והוא רוצה ממנו שלא יפחד מן הנסיון רק שיפחד מהסכנה שלא יתנתק מאביו שבשמים, ושלא יאבד את ההרגשה שהוא אחוז בחיקו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ואחר שעבר את הנסיון וחי בפחד הזה, אזי מתגלים לפניו האורות של שבעת ימי בראשית שצפון לצדיקים לעתיד לבוא. "לעתיד לבוא" אין הכוונה לאחר מאה ועשרים, רק האורות הללו נצפנו עבורו, בשביל הצדיקים שעומדים בנסיונות.

כשהקב"ה מביא לאדם נסיון אין זה בגלל שהוא רצה ליסרו, או להעניש אותו. הוא מביאו לידי נסיון בשביל שלא ישכח את מצבו שהוא בפחדים החזקים ביותר, שלא ינתק מן הסכנה שהוא חי בה, מהמצב האמיתי שלו שאין לו כל כח, כגמול

עלי אמו. שזו היא התכלית של כל הנסיונות ושל כל חיי האדם, שיעבוד לחיות תמיד בדרך הזו של הסכנה. ובשביל זה הקב"ה מביאו לידי נסיון. ובשביל שיחפש את הדרך שהיצה"ר הולך בה וילמד ממנו איך להלחם בו, - כי ממנו ניקח לעבוד את ה'.

היצה"ר הרי מתאמץ להביא את האדם לידי נסיון למרות שידע שסופו יהיה מר, שכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ואעפ"כ הוא לא נרתע ולא נשבר, והוא מנסה אולי בפעם הזו, ברגע הזה, הוא יצליח ללכוד את האדם, ובכך להשמיד את השונא שלו, את עם ישראל.

איך היצה"ר מאבד את האדם. הקב"ה מביא את האדם לידי נסיון בשביל שלא יפחד מהנסיון, ובזה הוא בעצם אומר לו אל תשכח ממני, אני שולח לך סיבות שונות לעורר אותך שתשים לב שאני חי אתך כמו בן אצל אמו. אבל במקום להכיר בזה, האדם לוקח את הסיפוק שהיצה"ר נותן לו לנשימה זו, את אותה חיות שהרבש"ע נותן לו בשעת הנסיון בשביל שלא יעבור ולא יפגום לוקחת הקליפה בשביל לפגום, ואת הסיפוק הזה שהרבש"ע נותן לו חיות שינצל את זה בשבילו לוקחת הקליפה ומפתה אותו שיתן את החיות הזו לה. היא נותנת לו את החיות לגנוב, ומתארת לו שרק היום כל דבר מותר, מחר כבר יהיה אסור. בינתיים היא הצליחה ללכוד אותו לרגע הזה, ובכך היא מתקיימת הלאה. וכך מתעכבת הגאולה. הרבש"ע רוצה ממנו שינצל את הסיפוק של החיות לא לשמוע לקליפה, שיזכור שהוא בסכנה, וישאר בצדה של האם - כגמול עלי אמו, אבל האדם נשבר, ולא לומד מהיצה"ר שלא מפחד ולא נשבר.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

כל אחד צריך הרי להגיע בסוף לדרגה של הצדיקים האמיתיים, למדריגת רבי עקיבא וחבריו. ומה היתה העבודה של רבי עקיבא? "כל ימי הייתי מצטער מתי יבוא לידי ואקיימנו" כל ימיו היה מצפה מתי הוא יגיע למדריגה של הקליפה, שהוא לא יפחד רק ילחם עם עצמו בכל הכח. וכל ימיו היה מצפה למסרקות של ברזל, והיה חי בבחינה זו של מסרקות של ברזל. בכל נשימה ונשימה תיאר לעצמו את סופו ולמד מהקליפה שידעת את סופה ולא נרתעת, ובקש מהשי"ת שהוא יהיה סמל של כל עם ישראל. הרי רבי עקיבא היה רועה צאן, ולמד מן המים ששחקו את האבן טיפה אחר טיפה, וכך הוא עבד על עצמו טיפה אחר טיפה לשחוק את לב האבן, ובכל יום ויום היה מחדיר בעצמו שיצטער מתי יגיע לשלימות הביטול, מתי יגיע ללבי חלל בקרבי, להכיר בבירור ש-אין מתום בבשרי מפני זעמך ואין שלום בעצמי מפני חטאתי, וכאשר יבוא בפועל לנסיון מסרקות של ברזל לא יגרום החטא, ויזכה להגיע לשלימות. ומכח זה הגיע לשלימות הכליון של הקליפה ולשלימות תיקון הנפש, כי בסופו של דבר לקליפה יהיה שלימות של כיליון, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כאשר תעביר ממשלת זדון מן הארץ. ורבי עקיבא הגיע לבחינה זו והעביר את הממשלת זדון מעצמו, ואז בא לשלימות תיקון הנפש. מן הצדיקים הללו אנו צריכים ללמוד, ובדרך שהם הלכו ועברו את כל הנסיונות גם אנו נעבור בעז"ה את כל הנסיונות את הנסיונות הללו אנו מוכרחים לעבור, שכן כל הנסיונות הם תיקון חטא עץ הדעת, כל מה שנגרם וכל כך הרבה דם שנשפך הכל בגלל החטא הזה. לכן אנו צריכים להעלות את הניצוצות מכל נהרות הדם שנשפכו, ולהגיע לשלימות שהגוף של האדם

יהיה כמו אדם הראשון קודם החטא, באופן שהרבש"ע ברא אותנו, תוהו ובוהו שאין לו מציאות, וכל המציאות שלו היא רק אמונה פשוטה. ואם נתחזק כולנו ונתאחד ביחד ולא נשבר, ולא נחיה תחת הפחד של הנסיון שמא ח"ו נשמד או כל פחד אחר שעובר בנסיונות במשך היום, רק נחיה תחת פחד שאנחנו בסכנה שלא להנתק, מהמצב הזה שאנו - כגמול עלי אמו, ושלא נאבד את אותו רגע שכל ימינו אנו מצפים לו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו, אז יהיה אצלנו בחינה ש-כל ישראל יש להם - עכשיו - חלק לעולם הבא, ולא יהיה צורך שהוא יתגלה, כי כשאנחנו נהיה בשלימות זה עצמו הגילוי.

הרבש"ע לא רוצה להתגלות במצב שיהיה נהמא דכסופא, הוא רוצה שכל אחד יעבוד, וכולם ביחד - ברוב עם הדרת מלך. וכאשר יעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם נגיע לבחינה של גלה כבוד מלכותך עלינו, ואז יהיה לכל השונאים מפלה גמורה, ועמלק ימחה מתחת השמים, וכל ישראל כולם יזכו להנות מהאורות של שבעת ימי בראשית, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו. אבל כל אחד יכול לזכות.

כל אחד במציאות שלו שהרבש"ע הוריד אותנו לעולם כדי לתקן הוא יכול לצאת בשלימות אם יתעקש ולא ישבר. ואפילו אם הוא ערום מכל וכל אל ישבר. וילמד מן היצה"ר שהוא יותר ערמומי (מלשון ערום וריק) ממנו ולא נשבר, גם הוא לא צריך להשבר. כי לאמיתו של דבר אין אנו חיים רק את הנשימה הזו בלבד. ואם נזכה בנשימה הזאת, נזכה להיסח הדעת, ויתגלה כבוד מלכותו על כל העולם כולו, ומשיח צדקנו יגאלנו, ויהיה שלימות הנפש, במהרה בימינו. אמן.

המשך פנינים יקרים

ויחל משה את פני ה' אלקיו וגו' (לב, יא) אר"י משה אמר בהתחלה בקשתי רחמים עליהם מה אמר למה ה' יחרה אפך בעמך ללמדנו שמי שמרצה לאחר אינו צריך לעשות חטאו גדול אלא יקטין אותו בפניו. ואח"כ יגדילו לפני החוטא שכתוב אתם חטאתם חטאה גדולה. ולא הניח להקב"ה עד שמסר עצמו למיתה שנאמר ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת (לב, לב) והקב"ה מחל לו שנאמר וינחם ה' על הרעה וכו'. למדנו בזמן שבני העולם נמצאים חייבים לפני הקב"ה הצדיק שהוא שנמצא בעולם הקב"ה מדבר עמו בשביל שיבקש רחמים על העולם ויתפיים עמהם. (זה"ק)

ויחל משה את פני ה' אלקיו (לב, יא) ה' מדת הרחמים אלקיו מדת הדין ויחל משה בתפילת משה את פני ה' מדת הרחמים, את אלקיו מדת הדין. והיינו שמדת הדין יהפך למדת הרחמים. (אמת ליעקב)

מי אשר חטא לי (לב, לג) אמר הקב"ה: אני הוא המחליט מי החוטא ומי הוא הראוי לקבל ענשו. (רבי דוב בער ממזריטש)

כי קרן עור פני משה (לה, לה) כשכתב משה את התורה נשתייר בקולמוס קמעא דיו והעבירו על ראשו ומזה קרני ההוד (מדרש תנחומא). ביאור דברי המדרש הוא כך: כשצוה ה' למשה שיכתוב שהוא עניו מאד, הלך משה וכתב ענו חסר יוד. אף זאת שמרוב ענותנותו כמו שאומר אין זו ענוה בשלמות, זאת אומרת שלמשה היה ענוה בתוך הענוה כיון שחסרה אות אחת (יוד) נותרה טיפת דיו בקולמוסו וממנו זכה לקרני ההוד דהיינו בזכות ענותנותו היתרה...

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל (לה, א) פרש"י למחרת יום הכפורים. רמז שלא רק ביום הכפורים צריכים להיות חדורים סליחה ומחילה אחדות ורעות אלא גם למחרת יום הכפורים חייב להמשיך במדות אלו. (עטורי תורה בשם רבי משה מקוברין)

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וכו' (לה, א) אדם המשתדל בכל לבו לעשות שלום ואחדות, אדם כזה יהיה אהוב בשמים ובארץ. במילה אחדות קיימת המילה אחד הוא אלקינו וכאשר האדם מאחד את הבורא בתוכו בידעו שבלתי אפשרי שיהיה מאוחד עם אחרים לולא אחדות הבורא בתוכו בבחינת לולא ה' עזרתה לי וכו' זאת המחשבה שמביאה את האחדות וזוהי ישכון הבוית"ש את שכינתו בכתוב ושכנתי בתוכם. (זהרה של תורה)

כל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה' (לה, י) מודגש כדי לעשות את כל אשר צוה ה' צריכים להיות חכם "לב" בפנימיותו ובהרגשתו ולא רק חכם "מח" שהיא הבנה ללא הפנמה. (זכרון מאיר)

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש (לה, ב) אמרה תורה תעשה מלאכה ולא תעשה. רמז דהנה ידוע שאין עניות ועשירות מן האומנות אלא הכל מאתו יתברך שמו ומי שדואג לפרנסתו גם בשבת אין לו מנוחה כי מתכנן בשבת מה לעשות כאשר תצא השבת וזוהי מבטל עונג השבת האמיתי, זה שאמר הכתוב ששת ימים תעשה מלאכה - דע שבששת ימים אין אתה עושה אלא נעשית מאליה וכשתשוב כך תזכה שביום השביעי יהיה לכם קדש ולא תדאגו בשבת על ימות החול. (פתחי חותם)

וכל חכם לב מכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה' (לה, י) אומרים משמו של רבי ישראל בעש"ט: החכמה הגדולה שבכל החכמות היא שלא להתחכם כל עיקר אלא לפעול ולעשות את כל אשר צוה מפני שכך צוה האלקים. (ממעניות הנצח)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים

02 - 5829688 ☎ פקס: 02 - 5325477

מיייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים 9105

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

